

Inspiracją do Kursu był (m.in.) dorobek o. Jana Góry OP, który poznawaliśmy organizując obozy skautowe w dominikańskim ośrodku w Jamnej

Skautowy Kurs Przygotowujący do Bierzmowania

Jak wykorzystać potencjał rodzin?

To obrazek dobrze znany z naszych parafii. Pod koniec Mszy św. do kościoła wchodzi nastolatki, aby uzyskać w indeksie do bierzmowania potwierdzenie udziału w liturgii. Po otrzymaniu wpisu wybiegają jak na skrzydłach. I nawet trudno im się dziwić, bo skoro uczestniczą w jakiejś biurokratycznej procedurze, to chcą mieć ją jak najszybciej za sobą. Czy ktoś z dorosłych miałby przyjemność w przesiadywaniu w wydziale komunikacji? Załatwiamy sprawę i wychodzimy.

Trudno jednak nie odczuwać żalu, że ci młodzi zniechęcają się do czegoś, co powinno być ich przygodą życia. Że słyszą o „sakramencie dojrzałości chrześcijańskiej”, a jednocześnie są traktowani bez zaufania. Że u zarania dorosłości poznają Kościół nie jako wspólnotę, ale jako urząd. Czy będą w stanie taki Kościół lubić i się z nim utożsamiać? Czy będą chcieli go bronić, jeżeli przyjdzie taka potrzeba?

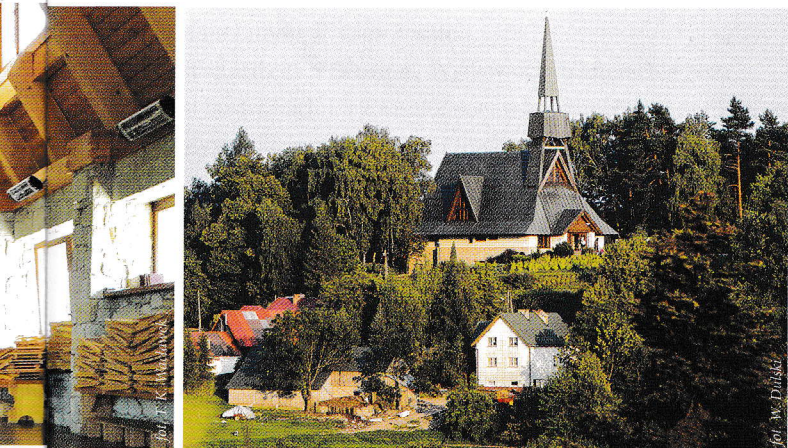
Te refleksje towarzyszyły nam dwa lata temu, kiedy zastanawialiśmy się nad przygotowaniem do sakramentu bierzmowania naszych skauetek i skautów z organizacji Wędrownicy. Wędrownicy to skauting rodzinno-parafialny, którego celem jest zakorzenienie młodych w lokalnej wspólnocie. Stąd zaangażowanie w wiele posług, aktywny udział w liturgii, w imprezach parafialnych, czy w utrzymaniu porządku. Także zbiórki Wędrowników przygotowują do życia wspólnotowego, zawierają spotkania formacyjne, wspólną lekturę Pisma Świętego i modlitwę. Dla naszej młodzieży chcieliśmy takiego przygotowania do bierzmowania, które będzie żywe, radosne i autentyczne.

Inspiracji było wiele. U podstaw Skautowego Kursu Przygotowującego do Bierzmowania legły, między innymi: program formacyjny o. Jana Góry OP na podstawie pism św. Jana Pawła II do młodzieży, Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego i nauczanie biskupa Roberta Barrona z Los Angeles, a także projekt „Postcresima”, realizowany na Drodze Neokatechumenalnej. „Postawcie na wielkie ideały, na wielkie sprawy. My chrześcijanie nie zostaliśmy wybrani przez Pana dla błahostek, idźcie zawsze dalej, do wielkich spraw. Młodzi, zaryzykujcie życie dla wielkich ideałów!” – mówił papież Franciszek w kwietniu 2013 roku do kandydatów do bierzmowania. Postanowiliśmy szukać tych ideałów razem z młodymi.

Pomysł Skautowego Kursu do Bierzmowania mogliśmy rozpocząć, a następnie kontynuować w klubie rodzinnym „Stolica Mądrości”, działającym w ramach Caritas Diecezji Warszawsko-Praskiej na warszawskiej Pradze. Rodziny, które się tam spotykają, wspierają się nawzajem i chcą tworzyć dobre środowisko rówieśnicze dla swoich dzieci.

Skautowy Kurs Przygotowujący do Bierzmowania zaplanowany jest na dwa lata i zawiera 20 cykli po trzy spotkania: z mentorami – o których niżej, młodzieżowego i z księdzem, w ramach nabożeństwa pokutnego. Jest on fascynującą przygodą w drodze do kolejnego – po chrzcie i Eucharystii – sakramentu wtajemniczenia chrześcijańskiego. Taka jest właśnie perspektywa bierzmowania – zakończenie wtajemniczenia, a nie dojrzałość. Dojrzałością chrześcijańską jest wszakże świętość, do której wszyscy dążymy.

Każda osoba biorąca udział w kursie jest pod opieką mentorów, sakramentalnych małżonków, starających się na

co dzień żyć swoją wiarą, zajmujących się wyłącznie danym uczestnikiem kursu. Większość par mentorskich jest rodzicami uczestników kursu. Takie spotkania odbywają się zazwyczaj w domach małżonków. W ich czasie omawiamy z młodymi Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego w partiach po około 10 stron, co zajmuje godzinę. Forma przekazu jest dobierana indywidualnie, niektóre małżeństwa przygotowują konspekty, które można potem zabrać do domu. Spotkania przy ciasteczkach i herbacie dają także okazję, aby poznać nastolatka, zaprzyjaźnić się z nim, porozmawiać o trudnościach i wątpliwościach.

Spotkania młodzieżowe gromadzą samych kursantów, bez udziału dorosłych. Są one prowadzone przez dwie zastępowe, w salce użyczonej dzięki życzliwości kolejnych proboszczów parafii św. Wojciecha w Wiązownej, swoistym mateczniku Wędrowników. Na początku młodzi śpiewają pieśń „Otwórzcie serca”, która jest hymnem naszego kursu. Potem następuje krąg doświadczeń, oparty na ignacjańskim rachunku sumienia. Uczestnicy odpowiadają na pytania: Co Bóg uczynił dla mnie? Czym mnie obdarzył? Jakie światło od Boga jest mi potrzebne, aby poznać siebie? Dlaczego tak postąpiłem, tak zareagowałem w ważnych dla mnie wydarzeniach? Jak mogę zwrócić się o przebaczenie do Boga miłosiernego? Jakie mogę podjąć działania, by kolejny raz nie popełnić moich błędów?

W dalszej części spotkania młodzi poznają orędzia św. Jana Pawła II na Światowe Dni Młodzieży z lat 1985–2005. Rozważają ich fragmenty, i ustalają zadanie ewangelizacyjne oparte o przesłanie św. Jana Pawła II. Zadanie to może dotyczyć działania w domu rodzinnym, w parafii i sąsiedztwie lub w internecie. Kolejne elementy to „opróżnianie kubka” – wypowiedzenie żalów do innych osób i przebaczenie im, modlitwa powszechna, Modlitwa Pańska, znak pokoju i agapa.

Podczas kursu można zdobyć dwa rodzaje sprawności skautowych. Sprawność JP2 jest związana z wykonywaniem zadań ewangelizacyjnych zaplanowanych na spotkaniach młodzieżowych. W zależności od liczby wykonanych zadań można zakwalifikować się na jeden z trzech poziomów: „Lolek”, „Karol”

lub „Jan Paweł”. Sprawność „Stolica Mądrości” jest związana z zaangażowaniem w nabożeństwa pokutne i ich oprawę, a także w inne propozycje „Stolicy Mądrości”.

Nabożeństwo pokutne ma miejsce się w siedzibie „Stolicy Mądrości”. Liturgia odbywa się według rytuału obrzędu pojednania wielu penitentów, z indywidualną spowiedzią i rozgrzeszeniem. Kursanci prowadzą śpiew, czytają czytania, śpiewają psalm i aklamację. Przeżywana wspólnotowo liturgia Obrzędu Pokuty pozwala młodym otworzyć się na Miłosierdzie Boże i oczyścić duszę. Niektórzy z nich mówią, że to dla nich najważniejsza część kursu. Spowiedzi trwają tak długo, ile potrzeba. Zazwyczaj spowiada dwóch księży, co w połączeniu z oczywistą możliwością niesповідania się, daje komfort wyboru spowiednika i swobodnego odkrywania zalet stałego spowiednictwa. W tym czasie pozostali uczestnicy modlą się śpiewem. Po liturgii ma miejsce agapa i integracja. Młodzi mogą odczuć radość Kościoła z tego, że pojednali się z Bogiem.

W tej chwili nasz kurs dobiega półmetka. Z nieco ponad dwudziestki zainteresowanych kursem wytrzymało kilkanaście osób zapisanych do „Stolicy Mądrości”, regularnie biorących udział w opisanych spotkaniach, zachowujących łączność z parafią. Co do pozostałych – możliwe, że intensywność spotkań była dla nich zbyt duża, zaś treści Kompendium zbyt trudne. Pozostali się nie zniechęcają, choć pracy jest dużo. Widać, że relacje z mentorami są coraz bliższe, że grupa działa zgodnie i w przyjaźni, a nabożeństwa pokutne stały się ważnym dniem w kalendarzu. Tego ducha wspólnoty młodzi niosą w świat, dołączając się do grup i wspólnot w parafiach. Ksiądz biskup Romuald Kamiński, ordynariusz Diecezji Warszawsko-Praskiej, w rozmowie z nami, zdecydował, aby absolwenci kursu przystąpili do bierzmowania w parafiach. Decyzja ta jest zgodna z oczekiwaniami rodziców, którym zależy na dobrym przygotowaniu ich dzieci, oraz samych kursantów, których nie przynaglają żadne oczekiwania ani terminy.

Jako organizatorzy mamy przekonanie, że Skautowy Kurs Przygotowujący do Bierzmowania jest wartościową propozycją, którą Kościół może zaoferować chętnym do przyjęcia tego sakramentu i ich rodzicom. Nie wymyśliłyśmy nowych treści, lecz bazujemy na najlepszych źródłach, które są dostępne dla każdego. Różnorodność spotkań i zaangażowanych w nie osób pozwala racjonalnie wykorzystać potencjał, jakim dysponujemy. W miarę potrzeb i możliwości, podobne grupy można organizować w innych miejscach i przestrzeniach.

ks. Konrad Hasior, Maciej Tryburcy

